ühhel ja töisel ennam tarkust, ja oskab parremine selle peäle kui minna ei oska! — ning pea omma liggimesest ennam luggu, kui issiennesest.

10) Kes sa olled, et julged wõera sullase peäle kohhut mõista? Eks sa tea, et temma ja sinnogi peäle üks õige kohtomoistja saab kohhut mõistma.

11) Surre iggapäew pattule ja issiennesele, kui iggatsed Jummalale ellada.

12) So liggimese-armastus näitko ennast heateggemises; so heldus sinno lahkest pallest ja silmist; so allandus sinno rietest; so head kombed so aussas ellus, ja so kannatlik meel häddas ja waewas.

13) Mõtle kolme asja peäle, mis sa ennam ei sa parrata: selle kurja tõe peäle, mis olled teinud, selle hea peäle, mis olled teggemata jätnud, ja selle aja peäle, mis olled muido laskmud mõdaminna.

14) Mõtle kolme asja peäle, mis so järrelemõtlemist ja mõistust tarwitawad: innimese lühhikese ello peäle, temma hinge hädda peäle, ja selle peäle, et neid agga pissut on, kes kiusawad õntsaks sada.

15) Mõtle kolme asja peäle, mis meid alles otawad: surma peäle, kes kõik luggupiddamata Issanda auu-järje ette wiib; wiimse kohto peäle, kus ellawate ja surnute peäle kohhut mõistetakse, ja selle peäle, et igga hing sinna saab, kuhhu ta ennast teninud. Sellepärrast mõtle, kui õhto omma sängi mahhaheidad: „mitto tuhhat on tänna siin kadduwas põlwes omma wimist päwa ellanud; minna ellan, ja tännan